

за една мома, кога искатъ да пресиятъ волата ѝ? — да искатъ да я даватъ на единъ, когото тя нѣма очи да види?

Марійка. Почухъ нѣщо такъво — като че щали сте да сгодите за хаджи Станюва синъ.

Анка. Ахъ, Боже! не щж нито името му да чуѣж.

Марійка. Какъ, сестро, чудѣхъ са!.. той е отъ най-добритѣ въ града ни; той е първъ между момцитѣ ни, както и твоя милость си първа между момитѣ ни.

Анка. Нѣ, Марійке, нѣ.

Марійка. Отъ него по-добъръ.. въ града ни?..

Анка. Францушки не знай, европейскитѣ дансове не познава — не е цивилизованъ.

Марійка. Цивилизованіето, или образованіето, сестро, на единъ момъкъ не състои въ знаніето на французки и на европейски игри, а въ добрата отхрана, въ нужнитѣ за единъ мъжъ познанія, въ търговското и въ гражданското достойнство. Ако не знае французки, то не е нѣкой недостатъкъ: въ Цариградъ, съмъ чувала, и самитѣ хамали говорали този езикъ, но си сж се пакъ при хамалѣжкѣ.

Анка. Не е тъй, Марійке.

Марійка. По-добъръ, по-разуменъ, по-образованъ между нашитѣ момци кой е?

Анка. Като че само българскитѣ момци сж на свѣта.

Марійка. Тогазъ... друго. Но азъ никоги не бихъ рѣшила да сж предамъ въ рѣцѣтъ на единъ, който не е отъ рода ми, който не носи името Българинъ.

Анка. Напротивъ... азъ мразѣж туй име.

Марійка. Тогазъ мразишъ и себе си.

Анка. Себе си нѣ, а българското име; за туй и искамъ да са съберѣ съ единъ чужденецъ Евронеецъ, за да са измѣнѣ отъ това просто име. Не щж да съмъ Българка, защото нѣма по-долню нѣщо отъ Българката.

Марійка. *[на себе си]* Тѣзи сж думи на брата ѝ *(високо)* Жалъ ми е, сестро, че си са увлѣкла въ такъво едно извѣрно убуѣденіе.

Анка. *[гърделиво]* Не е истина; не познавашъ. Азъ трѣба да живѣѣж като Европейка; обикнѣла съмъ цивилизаціята и въ нея искамъ да умрѣж.

Марійка. *[на себе си]* Ако разбирашъ що е цивилизація *[високо]* Може, сестро, сладки въображенія да та правятъ да вървашъ, че ще достигнешъ честитія животъ на образованитѣ гос-